

[Jan Køpke Christensen]

Vi hørte også under førstebehandlingen, at hr. Qvist Jørgensen, Socialdemokratiets ordfører, sagde, at loven var meget, meget klar. Trods det fremsætter man et lovforslag med den begrundelse, at man ikke ønsker tvistigheder, ingen retslig vej. Den tid, det skulle tage, ønsker man ikke. Det var altså en begrundelse, som overhovedet ikke holdt stik; det har vi set bagefter. Fremskridtspartiet har dokumenteret det på baggrund af en doktordisputats, hvorefter flere højesteretsdomme har givet os medhold i, at det altid er den lokale myndighed – i dette tilfælde Sønderjyllands Amt – der afgør, hvordan loven fortolkes.

Desværre er det således, at forslaget nok bliver båret igennem i dag. Jeg vil bare appellere endnu en gang til, at man tænker sig grundigt om med hensyn til, hvad det er, man gør i denne sag, og hvordan man stemmer, og jeg vil ligesom under andenbehandlingen gøre klart, at man altså ikke i regeringen har et flertal for forslaget. Man benytter sig af SF's stemmer, og det er nok noget, der kommer CD virkelig velbehageligt til gode. De er nok lykkelige for, at man i denne sag kan bruge SF's stemmer til at få indflydelse på netop det socialistiske skoleridt, der bliver fremført her.

Jeg har tidligere i pressen set, at CD har udtalt sig negativt om forslaget. Jeg håber, at det i dag i hvert fald vil vise sig, at det inden for regeringspartierne er således, at vi kan takke visse regeringsmedlemmer for at have brugt den sunde fornuft i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 64 stemmer (S, SF, CD, RV og Lysholm Christensen (KRF)) mod 50 (KF, V, FP, Merethe Due Jensen (KRF) og Inger Stilling Pedersen (KRF)).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet.

Af sundhedsministeren (Torben Lund).
(Fremsat 6/4 94. Første behandling 12/4 94. Betænkning 5/5 94. Anden behandling 10/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 214:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Effektivisering af asylsagsbehandlingen, foranstaltning af isolation og brev- og besøgskontrol over for frihedsberøvede udlændinge, betalingsordning for asylansøgere underhold m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 2/3 94. Første behandling 15/3 94. Betænkning 5/5 94. Anden behandling 10/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Som det fremgår af Retsudvalgets betænkning, indstiller SF dette lovforslag til forkastelse. Jeg har forsøgt i betænkningen at redegøre for baggrunden for, at vi indstiller det til forka-

[Ebba Strange]

stelse, men alligevel vil jeg knytte et par enkelte bemærkninger til forslaget her ved tredje behandling.

Når man skal vurdere, hvor lang tid der kan gå, fra et menneske har indgivet en asylansøgning, og til den samme person får det endelige svar, hvad enten det nu er et ja eller et nej, er det klart, at der er to hensyn, der skal vejes op mod hinanden. Det ene er hensynet til at få en hurtig afgørelse, for alle, som har beskæftiget sig med dette område, ved, at jo længere tid et menneske opholder sig i et asylcenter, des mere sker der en forandring i menneskets egen psyke og i familiens forhold. Tilknytningen til Danmark bliver tættere, i og med at man opholder sig her så længe, og tilknytningen til det land, man oprindeligt flygtede fra, bliver svagere. Nogle gange ser vi direkte psykiske lidelser efter lange ventetider i asylcentrene. Hvis man er i besiddelse af en lille smule indlevelsesevne, er der ikke noget mærkeligt i det; det kan alle forstå.

Derfor er der også bred politisk tilslutning til, at vi skal prøve at afgøre asylsagerne hurtigere. Imidlertid skal ønsket om at gøre sagsbehandlingstiden kortere naturligvis vejes op mod den retssikkerhed, som ligger i det asylsystem, Danmark har bygget op. Det er da også det, indenrigsministeren har forsøgt i det forslag, hun har fremsat her; ministeren har forsøgt at give nogle bud på, hvordan man kan fremme asylsagsbehandlingen, sådan at den går hurtigere, og har samtidig prøvet at overbevise Folketinget om, at det ikke går ud over asylansøgnernes retssikkerhed.

Vi er ikke enige i det sidste i SF. Det er klart, at der er tale om en vurdering. De breve, vi har fået fra Dansk Flygtningehjælp og andre organisationer, går ind på den samme tankegang som den, jeg er inde på her. Det er som sagt en vurdering, men i SF er vi altså nået frem til den vurdering, at i og med at man vælger udsendelsesfristen som grænse for, hvorvidt et ønske om enten genoptagelse i Flygtningenævnet eller klage til Folketingets Ombudsmand har opsættende virkning, kommer man til at svække asylansøgerens retssikkerhed. Vi har den vurdering, fordi vi ikke har kunnet få nogen oplysninger om tidsforbruget i udsendelsesfasen, og fordi vi ved, at mange, der får afslag på asyl, har meget svært ved at vende tilbage til det land, de er flygtet fra, eller til et tredje land,

fordi forholdene de steder, de skal sendes tilbage til, er så usikre, at det kan være svært at komme ind i landet. Det kan også være svært at vende tilbage med den sikkerhed og værdighed, som en flygtning eller en asylansøger bør kunne vende tilbage med.

SF vil stemme imod lovforslaget, fordi der er denne retssikkerhedsmæssige usikkerhed. Der er ikke så forfærdelig meget ved først at være blevet sendt ud, være blevet fængslet og så få at vide, at for øvrigt tog vi fejl, dengang vi gav dig afslaget, og for øvrigt har Ombudsmanden fundet, at der var fejl i sagsbehandlingen, så nu genoptager vi din sag. Når man sidder derude i det land, man ikke ønskede at vende tilbage til, og måske sidder i en meget ubehagelig situation og ikke kan få lov at rejse ud igen, hjælper det ikke meget.

Vi tør godt sige nej til forslaget, fordi de ting er så afgørende for os. Jeg vil også sætte spørgsmålstegn ved, hvor meget dette her egentlig vil betyde for sagsbehandlingen. Det helt afgørende for os er: Hvordan kan det være, at så mange får afslag på asyl, når det er så svært at sende dem tilbage til det land, de er flygtet fra? Hvordan kan det være, at folk kan komme til at være her i op til fire år, og hvordan kan det være, at de ikke bliver sendt ud forinden, når nu flygtningemyndighederne har besluttet, at de ikke er asylberettigede?

Det er vores afgørende indvending mod lovforslaget. Jeg skal ikke her nævne de andre punkter, som vi har omtalt i betænkningen; det gælder afsnittet om isolationsfængsling og besøgskontrol for fængslede asylsøgere.

Paragraffen om Flygtningenævnets sammensætning har vi fået ændret, så det problem er løst. Men retssikkerhedsmæssigt er vi ikke sikre på, at dette lovforslag er i orden. Vi frygter, at vi kan få ubehagelige sager ud af det, og derfor indstiller vi det til forkastelse.

Dorte Bennedsen (S):

Hovedpointen i fru Ebba Stranges indlæg var, at retssikkerheden krænkes, fordi man ikke i enhver henseende giver opsættende virkning.

Jeg har lidt svært ved at se sammenhængen mellem det, fru Ebba Strange siger, for SF vil egentlig gerne være med til at forkorte asylsagsbehandlingen. Jeg mindes bl.a., at fru Ebba Strange her ved nytårstid, tror jeg det var,

[Dorte Bennedsen]

udtalte til pressen, at sådan noget som åbenbart grundløs-proceduren skulle kunne gennemføres på to-tre dage.

Jeg skal dog sige til fru Ebba Stranges ros, at hun fraveg standpunktet, da hun kom til at tænke nærmere over det, men det er da i hvert fald udtryk for, at man gerne vil forkorte. Det siger man på den ene side, men så siger man på den anden side, at de forsøg på forkortelse, der er her, er krænkende for retssikkerheden.

Nu er det sådan, at man principielt må sige, at enhver begrænsning i et system kan hævdes at skade retssikkerheden, fordi der bliver en mulighed mindre, eller muligheden bliver anderledes. Men at retssikkerheden krænktes til skade for asylansøgerne, synes jeg er meget vanskeligt at hævde. Der er faktisk overordentlig gode muligheder for at få sin sag behandlet, men man siger, at når udrejsefristen er udløbet, kan man i modsætning til, hvad SF skriver i betænkningen, stadig få rejst sin sag, men det får ikke opsættende virkning, at man gør det.

Når man læser SF's betækningsbidrag, får man det indtryk, at man slet ikke kan rejse sagen efter udrejsefristens udløb. Det er jo ikke korrekt, så jeg må sige, at vi ikke er betænelige. Vi mener, at retssikkerheden i høj grad er tilgodeset i dette forslag.

Det sidste, fru Ebba Strange sagde, var, at et af problemerne for SF var, at man ikke har hørt noget om f.eks. tidsforbruget i første fase hos politiet osv. Det er jo ikke korrekt.

Det er rigtigt, at vi ikke har fået en analyse af, hvad der kan gøres i den sammenhæng, men fru Ebba Strange ved lige så vel som vi andre, at det kommer i den tredje delbetænkning fra Per Sørensen-udvalget, så det er tanken, at det skal omsættes i lovgivning til den tid. En række af de ting, fru Ebba Strange her rejste, vil netop blive behandlet, når tredje delbetænkning foreligger. Det har været tilrettelagt sådan fra starten, så det kan ikke komme bag på nogen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var en mærkelig betænkning, som blev afgivet af Retsudvalget efter førstebehandlingen af L 214. Den var mærkelig i den forstand, at Venstre og De Konservative anbefalede lovforslaget til vedtagelse uændret, hvorpå deres betækningsbidrag var én lang opremsning af

forslagets uheldige sider: forslagens forfærdelige utilstrækkelighed og alle de gode ting, som Venstre og De Konservative gerne ville have gjort, men som de dog ikke havde stillet ændringsforslag om.

SF har anbefalet, at man forkaster forslaget, men med et betydeligt mere nuanceret betækningsbidrag, og jeg vil da gerne kvittere for fru Ebba Stranges indlæg her ved at sige, at det var rart at høre et fredsommeligt og uaggressivt indlæg, som imidlertid slutter med, at man alligevel ikke vil stemme for forslaget.

Jeg bed mærke i, at fru Ebba Strange sagde, at SF har vurderet, at der er problemer med retssikkerheden. Der er altså ikke noget absolut i denne sag, og det ved fru Ebba Strange også godt. Der er mange nuancer i en vurdering af, hvorvidt retssikkerheden er krænkede.

Jeg kan kun sige, at for Det Radikale Venstres vedkommende har vi vurderet, at retssikkerheden ikke krænktes i disse tilfælde. Der er så mange muligheder for at søge genoptagelse, at søge bistand og anmode om ekstra vurdering inden for nogle bestemte frister. Det, der i virkeligheden er de skelsættende ting, er jo nemlig, at der sættes nogle frister for, hvornår man kan klage. Det er jo det, der er det afgørende: at man får en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling. Kriterierne for udstedelse af asyl er jo ikke ændret på nogen som helst måde; de er de samme. Det er sagsgangen, der skal være mere effektiv.

Derfor har vi ikke nogen betæneligheder ved at gennemføre dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Naturligvis er det en vurdering. Jeg kunne ikke forestille mig hverken Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre vedtage et forslag, som man vurderede krænkede retssikkerheden; derfor har jeg brugt det ordvalg, som jeg har, og har sagt, at det er en vurdering, vi har foretaget.

Da jeg sad dernede, kunne jeg tydeligt høre, hvor svært det er at høre, hvad man siger fra denne talerstol, når der er så mange mennesker i salen, og derfor tror jeg, at fru Dorte Bennedsen har hørt forkert, da jeg holdt mit første indlæg, for jeg sagde ikke noget om, at vi ikke havde hørt noget om tidsforbruget i første fase. Det *har* vi hørt noget om, og jeg har også i mit

[Ebba Strange]

betækningsbidrag skrevet, at jeg er tilfreds med de tiltag, som indenrigsministeren vil foretage i forbindelse med den første fase af asylsagsbehandlingen ved at tilføre direktoratet flere ressourcer, ved at have særligt uddannede tolke til rådighed osv.

Dér, hvor vi ikke har hørt om tidsforbruget, er i udsendelsesfasen. De sidste sager, vi har fået forelagt – som det også fremgik af spørgetiden i onsdags, hvor fru Pernille Frahm havde stillet nogle spørgsmål til indenrigsministeren – handler netop om, hvad der sker i udsendelsesfasen, og vi har ikke fået noget svar på tidsforbruget i den fase.

Det er rigtigt, at jeg har talt om en hurtigere behandling af de åbenbart grundløse. I det hele taget – det har jeg også skrevet i mit betækningsbidrag – er jeg meget spændt på den tredje delbetænkning fra Per Sørensen-udvalget, for jeg håber meget, at det vil vise sig, når den kommer, at der faktisk kan foretages hurtigere behandlinger i starten af asylansøgningen – og det gælder både de åbenbart grundløse og dem, der skal gå videre i systemet. Det håber jeg stadig væk meget på, for det er trods alt det allerbedste, der kan ske, hvis de første behandlinger kommer til at gå hurtigere, end de foregår i øjeblikket.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil godt sige tak til det meget store flertal her i Folketinget, der støtter denne helt nødvendige opstramning af asyllovgivningen. Jeg mener, at vi med det lovforslag, der bliver vedtaget nu, får en langt mere smidig og effektiv procedure for asylsager, som samtidig absolut indebærer en bevarelse af den retssikkerhed, som den enkelte asylansøger naturligvis har krav på. Derfor er jeg skuffet over, at SF med nogle, synes jeg, meget konstruerede indvendinger ikke kan tilslutte sig resten af Folketinget på dette felt.

Om de punkter, der i øvrigt har været rejst her under debatten, vil jeg godt gentage, hvad der blev sagt i forbindelse med førstebehandlingen, nemlig at Indenrigsministeriet vil sørge for, at de frister eller rettere sagt det tidsforbrug, som de enkelte instanser i en asylsag kommer til at have i fremtiden, bliver offentliggjort. Vi vil sørge for, at politiet, Direktoratet for Udlændinge, Indenrigsministeriet og Ombudsmanden, og hvem der ellers er involveret i

behandlingen af asylsager, alle fremover én gang om måneden skal redegøre for, hvor lang tid man brugte på sagerne i den måned, sådan at offentligheden får mulighed for at kigge systemet over skulderen. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi skaber så stor åbenhed omkring asylsagsbehandlingen som overhovedet muligt.

Det mener jeg også på baggrund af, at det, der jo er hovedsigtet med det hele, nemlig at vi kommer ud over den umenneskelige og opslidende situation, at selv mennesker, der aldrig nogen sinde har været i nærheden af at få ja til en ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, alligevel kan blive ved og ved med at anke, længe efter at man enstemmigt i alle instanser har erkendt, at der ikke var mulighed for, at de faldt ind under de regler, der nu engang skal opfyldes, for at man kan få opholdstilladelse.

Det vil sige, at indfaldsvinklen til det her er en menneskeliggørelse af asylsagsbehandlingen; det er også en større effektivitet, og samtidig er det et vidtstrakt hensyn til den enkeltes retssikkerhed, og det er det, som jeg godt vil kvittere det brede flertal her i Folketinget for at man både har forstået og også vil medvirke til i praksis.

Derudover vil jeg godt bekræfte, at der arbejdes på Per Sørensen-udvalgets tredje delbetænkning i øjeblikket, og en af de væsentligste pointer, man dér tager op, er, hvordan man i fremtiden skal tilrettelægge starten på en asylsag, det vil sige, om det skal være politiet, eller det eventuelt skal være Direktoratet for Udlændinge, der foretager den første afhøring. Jeg er selv ret optaget af den sidste mulighed, at det kunne være Direktoratet for Udlændinge, men jeg kan naturligvis ikke på forhånd lægge hverken mig selv eller regeringen fast på et synspunkt. Men den del af det kommer vi til at vende tilbage til sammen med de andre udestående detaljer, der er i forbindelse med Per Sørensen-udvalgets arbejde. Når det er sket, har vi været igennem den totale gennemlysning af det danske asylsystem, som i praksis betyder både, som jeg sagde før, en effektivisering og en menneskeliggørelse, og det har der været meget hårdt brug for.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det kan godt være, at indenrigsministeren

[Ebba Strange]

finder SF's begrundelser for at stemme imod lovforslaget konstruerede. De er dog ikke mere konstruerede, end at Dansk Flygtningehjælp skriver noget lignende. Jeg kan citere fra et brev fra Dansk Flygtningehjælp, der er journaliseret i Retsudvalget som bilag 11 til sagen. Dansk Flygtningehjælp skriver:

»Dansk Flygtningehjælp ser med betænkelighed på forslaget om, at opsættende virkning er udelukket i sager om afslag efter udlændingelovens § 7 og § 9, stk. 2.2, samt visse ombudsmandsklager, såfremt udrejsefristen er overskredet.«

Og Flygtningehjælpen fortsætter:

»I et aneligt antal sager kan udrejsefristen være overskredet med både måneder og endda år, uden at danske myndigheder har taget skridt til at effektuere en tvangsmæssig udsendelse bl.a. på grund af praktiske og/eller sikkerhedsmæssige forhindringer.«

Så længe situationen er sådan – og dette er som sagt skrevet den 14. april – så længe er jeg bekymret for retssikkerheden i disse forslag. Hvis vi først får klaret den side af sagen med udsendelserne, så de kan blive effektueret, synes jeg, vi står i en anden situation.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jamen det er jo præcis det, som lovforslaget her vil rette op på. Herefter vil det være sådan, at alle parter i en asylsag bliver forpligtet til i højere grad at sørge for, at de relevante dokumenter er til stede, at klagefrister bliver overholdt, og at man ikke bare kan lade en sag trække ud i det uendelige ud fra en forventning om, at en frist ikke er en frist, og at man blot kan komme, længe efter at en klagefrist er overskredet, og sige, at man nu alligevel godt vil bede om at få sagen genoptaget enten i den instans, hvor den sidst har været, eller – det har også været muligt – i en lavere instans i asylsagsbehandlingen.

Det, der sker nu, er, at alle parter bliver langt mere forpligtet til en grundig og effektiv sagsbehandling, der også har klagefristerne som et meget vigtigt instrument til, at dette kan lykkes.

Derudover vil jeg godt henvise til, hvad jeg har sagt i et svar til Retsudvalget, nemlig at der bliver tale om en instruks til politiet, som først kan udformes, når dette lovforslag er vedtaget. Den instruks vil blive sendt til Retsudvalget –

det er også fremgået af det svar, der er givet – og derved vil den beroligelse, som fru Ebba Strange beder om, formentlig være til stede.

Og deraf så min beklagelse af, at SF ikke, som den øvrige del af Folketinget, vil være med til denne kombination af større menneskelighed og større effektivitet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstod på fru Ebba Stranges sidste indlæg, at hendes hovedproblem omkring retssikkerheden var den situation, at en asylansøger, der havde fået afslag, kunne komme til at vente ganske længe, inden udvisning kan effektueres. Og det behøver ikke – det ved vi begge – være udtryk for onde viljer, men det kan skyldes praktiske problemer af den ene eller den anden art.

Men fru Ebba Strange har ikke været opmærksom på, at om den problemkreds er der jo netop stillet spørgsmål i Retsudvalget, og vi har faktisk – det var vist også det, ministeren lige strejfedde til sidst – fået svar fra ministeren. Jeg er enig med fru Ebba Strange i, at hvis der er givet afslag og der så går – hvad ved jeg – fire måneder eller seks måneder eller et andet tidsrum, kan der være sket noget i hjemlandet, som bevirker, at udvisningen ikke bør effektueres, fordi der er sket nyt i sagen.

Men vi har netop fået det svar, at politiet bliver forpligtet til – det bliver ikke deres eget skøn – at kontakte Direktoratet med henblik på at høre, om afslagsgrundlaget stadig er det samme; og hvis det ikke er det samme, hvis der er sket noget i hjemlandet, ja, så er det klart, at sagen vil blive set på på ny. Det ligger der faktisk et meget klart svar på i udvalget, så hvis det er det, der er fru Ebba Stranges problemer med retssikkerheden, mener jeg, at der er taget højde for situationen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Ebba Strange for en kort bemærkning. Så tror jeg, vi nærmer os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

De danske udlændingemyndigheder og det danske politi har magt over meget, men jo ikke over forholdene i asylansøgnernes hjemlande.

[Ebba Strange]

Jeg kan ikke sige andet som min sidste korte bemærkning heroppefra, end at jeg naturligvis håber, at det er indenrigsministeren, der har ret.

Jeg startede med at sige, at dette er en vurdering fra SF's side af retssikkerheden i det – det kommenterede fru Elisabeth Arnold – og jeg håber naturligvis, at indenrigsministeren har ret, jeg håber, at der ikke vil ske nogen retssikkerhedskrænkelser, og jeg håber, at udsendelsesfasen vil komme til at fungere bedre, end den har gjort i mange sager i de senere år.

Min sidste bemærkning er altså udtryk for et håb om, at det ikke bliver mig, men indenrigsministeren, der får ret i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 105 stemmer (S, KF, V, FP, CD, RV og KRF) mod 9 (SF).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 250:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven. (Lån til tilslutningsudgifter).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 27/4 94. Første behandling 3/5 94. Betænkning 5/5 94. Anden behandling 10/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 216:

Forslag til lov om statstilskud til fremme af tilslutning til kulkraftvarme.

Af energiministeren (Jann Sjørnsen).

(Fremsat 16/3 94. Første behandling 24/3 94. Betænkning 3/5 94. Anden behandling 10/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 67 stemmer (S, SF, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 48 (KF, V og FP).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Lempelse af reglerne om genoptagelse af arbejdet, herunder deltagelse i fagpolitisk arbejde m.v.).

Af socialministeren (Yvonne Herløv Andersen).

(Fremsat 23/3 94. Første behandling 5/4 94. Betænkning 28/4 94. Anden behandling 5/5 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV, KRF og Bente Juncker (UP)) mod 8 (FP).